

stemme en af Folketinget vedtagen og af Ministeren forelagt Bestemmelse. Nu er det derimod overladt mine Meningsfæller i det andet Ting og Venner i denne Sag at gribe ind, og jeg haaber, at de vil se velvilligt paa dette Spørgsmaal og vil søge at faa Bestemmelsen ind i Lovforslaget igen. Men Ministeren siger jo, at det er saa vanskeligt at faa den paagældende Bestemmelse anbragt. Jeg synes nu, at det nemmeste havde været, om Ministeren havde forelagt Lovforslaget, saaledes som det var vedtaget her. Jeg ved ikke, hvilke Forhold vi vil faa i vort parlamentariske Liv, hvis en Minister uden videre kan gaa hen og spille Overrigsdag og pille ved et Lovforslag paa den Maade, hvis det passer ham. Jeg har indenfor Jernbaneudvalget bestræbt mig for at imødekomme alle mulige berettigede Krav og for, at vi kunde naa til Enighed om Spørgsmaalene. Tror Ministeren virkelig, at han fremmer en Sag ved at udsøge et Punkt som dette for muligvis at komme en Mand til Livs, som han paa nærværende Tidspunkt maaske ikke synes saa godt om, som han har gjort?

Formanden: Jeg anser det ikke for rigtigt, at ærede Medlemmer udtaler, at Ministeren handler for at komme enkelte Medlemmer til Livs.

Andreasen: Det var ogsaa kun et Spørgsmaal. Maa jeg med Hensyn til Sagens saglige Side i øvrigt sige, at vi Gang paa Gang har forhandlet med Ministeren for offentlige Arbejder; vi har forhandlet med en Række forskellige Trafikministre ligefra Høgsbro; ja, jeg tør sige med samtlige Trafikministre, selv Jensen-Onsted har vi forhandlet med og tilbudt at bygge denne Bane, saa Sagen kan vel ikke være saa vanskelig. Jeg ved, det er vanskeligt med Kontinuiteten i Trafikministeriet, da vi jo saa tidt har skiftet Trafikministre; men selv om der ikke foreligger Papirer derfor paa rede Haand i Ministeriet — det kan være, at det, der er fremkommet ved de Audienser, Næstved Byraad har haft, ikke er nedskrevet —, kunde Ministeren bare tænke paa, at vi indenfor Udvalget — endog det ærede Medlem for Københavns 6te Valg-

kreds (Foss), der er Modstander af saa mange Baneanlæg — var fuldkommen enige om det, vi indstillede til Folketinget, og det gav Ministeren sin Tilslutning. Og saa vil jeg nedlægge en bestemt Indsigelse imod, at en Minister paa den Maade forandrer Folketingets Forslag, samtidig med at han vil hævde, at han optræder parlamentarisk; for i saa Fald optræder han absolut ikke parlamentarisk. Skal det være Coutume her i Tinget, vil jeg frabede mig at være Ordfører eller Udvalgsformand i Fremtiden. Jeg anbefaler nu, da det er det eneste, jeg kan gøre, det høje Landsting at se, hvor indgaaende og omhyggeligt vi indenfor Folketingets Udvalg har behandlet alle disse Jernbanespørgsmaal, og henstiller indtrængende til Landstinget at tage det Forslag frem til Behandling, som blev oversendt herfra ved Samlingens Slutning, i Stedet for det af Ministeren i Landstinget fremsatte. Thi Kærnen i denne Sag er, at hvis forrige Rigsdagsamling ikke havde været lige til Oktober og indeværende Samling var begyndt den første Mandag i Oktober, havde Landstinget i dette Øjeblik det af Folketinget vedtagne Lovforslag til Behandling. Jeg begriber ikke, hvorledes en parlamentarisk Minister kan finde paa at forandre et Lovforslag paa den Maade. Han kunde ikke faa Plads til Bestemmelsen. Naar Ministeren vilde have et særligt Statsbanelovforslag om Thisted—Vildsund—Nykøbing M.-Banen, hvortil Næstved—Karrøbæksminde-Banen var kædet efter en Bestemmelse i Lovforslaget, kunde han blot have taget en lille Paragraf med, ændret lidt ved Titelen og tilføjet: „med videre“. Jeg tror ikke, Ministeren er saa tungnem, at han ikke kunde have fundet paa det.

Vedrørende de saakaldte Rangerførere skal jeg bemærke, at de Maskiner, der benyttes til Rangering ved større Stationer, betjenes i Modsætning til, hvad Tilfældet er i Udlandet, kun af een Mand, der ikke alene er Fyrbøder, men ogsaa Fører, og som lønnes som Fyrbøder. Dansk Lokomotivmandsforening har henvendt sig til Statsbaneadministrationen og fremsat nogle Krav, gaaende ud paa, at Lokomotivfyrbødere efter 1 Aars Tjeneste som Førere af Rangerlokomotiver forfremmes til Lokomotivførere, endvidere, at alle Ranger-